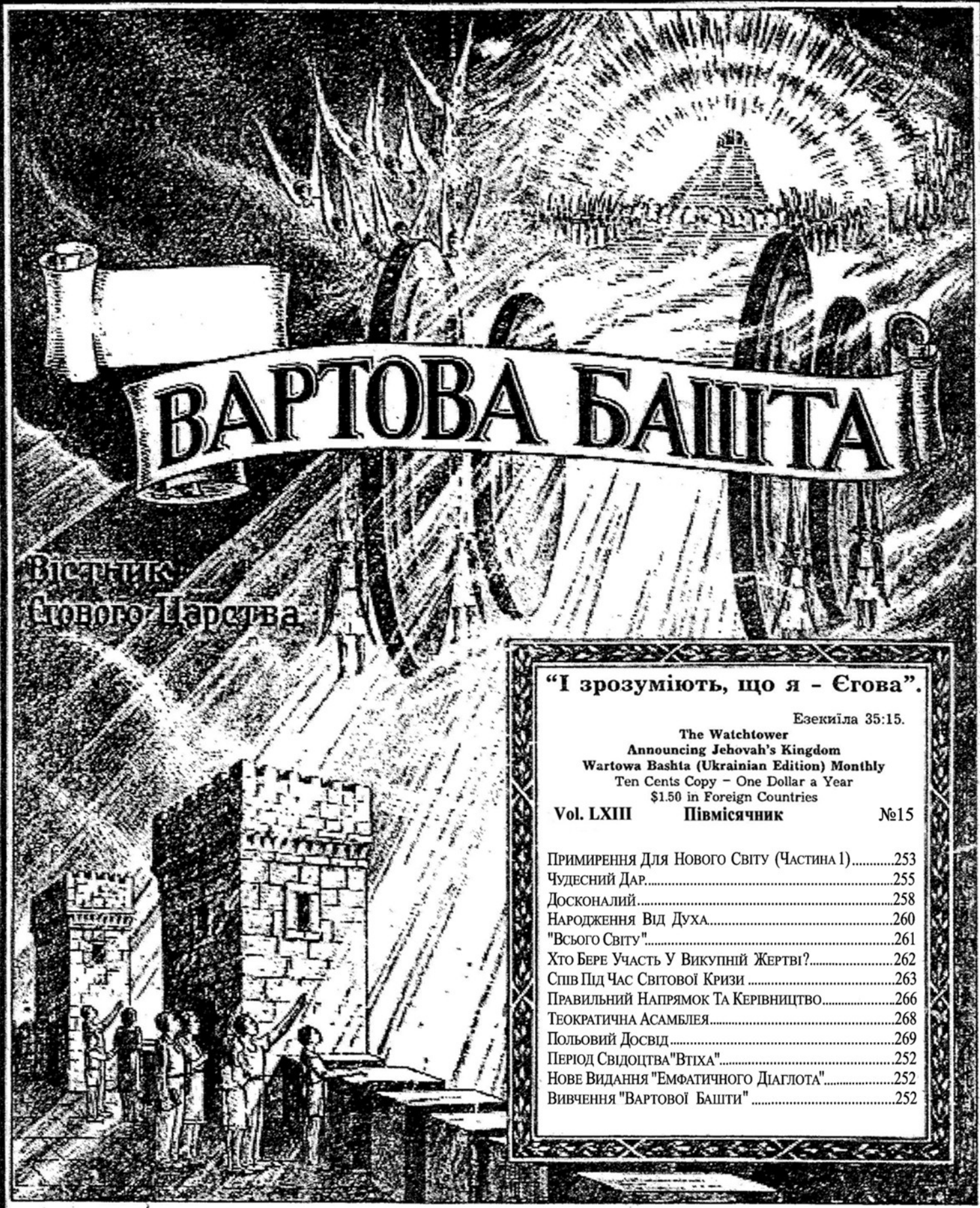

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Словоного Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова".

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

Vol. LXIII

Півмісячник

№15

ПРИМИРЕННЯ ДЛЯ НОВОГО СВІТУ (Частина I).....	253
ЧУДЕСНИЙ ДАР.....	255
ДОСКОНАЛИЙ.....	258
НАРОДЖЕННЯ ВІД ДУХА.....	260
"ВСЬОГО СВІТУ".....	261
ХТО БЕРЕ УЧАСТЬ У ВИКУПНІЙ ЖЕРТВІ?.....	262
СПІВ ПІД ЧАС СВІТОВОЇ КРИЗИ.....	263
ПРАВИЛЬНИЙ НАПРЯМОК ТА КЕРІВНИЦТВО.....	266
ТЕОКРАТИЧНА АСАМБЛЕЯ.....	268
ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД.....	269
ПЕРІОД СВИДОЦТВА "ВТІХА".....	252
НОВЕ ВИДАННЯ "ЕМФАТИЧНОГО ДІАГЛОТА".....	252
ВИВЧЕННЯ "ВАРТОВОЇ БАШТИ".....	252

"ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ЩО Я - БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА" - Іса. 43:12.

ВАРТОВА БАШТА

Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE Sc. TRACT SOCIETY
117 Adams Street, Brooklyn, N.Y., U.S.A.

Officers
N. H. Knorr, President W. E. VAN AMBURGH, Secretary

«Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми» — Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдешній Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх створінь; що Льюос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льюос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ є теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, який скинув сатану з неба й зачав установляти Боже Царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через Царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому Царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть даліше виковувати Божий приказ — сповноїте землю праведними людьми

ПЕРІОД СВДОЦТВА "ВТІХА"

Місяць серпень відомий для свідків Єгови Періодом Свідцтва "Втіха". Протягом цього 31 дня свідки Єгови докладатимуть особливих зусиль, щоб потішити якомога більше людей правдами, викладеними в Слові Бога Єгови. Щоб допомогти тим, хто любить праведність, книга "Діти" та брошура "Надія" будуть запропоновані людям за пожертвування в розмірі 25 центів. У цих двох виданнях викладено послання, яке показує, що є те, заради чого варто жити. Люди, які вірять у Царство Єгови і знають, що це Єдина Надія для світу, будуть проголошувати послання, що міститься в цих виданнях, і протягом серпня давати їх якомога більшій кількості людей. Період Свідцтва "Втіха" буде благословенням для всіх, хто бере участь у проповіді Євангелії. Звітувати про свою діяльність можна служителю місцевої групи, або, якщо ви не пов'язані з групою, надсилайте свій звіт безпосередньо до Товариства Вартової Башти Біблії і Трактатів.

ВИВЧЕННЯ "ВАРТОВОЇ БАШТИ"

Тиждень 6 вересня: "Примирення для нового світу" (частина 1), пар. 1-21 включно, "Вартова Башта" 1 серпня 1942 р.

Тиждень 13 вересня: "Примирення для нового світу" (частина 1), пар. 22-42 включно, "Вартова Башта" 1 серпня 1942 року.

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безвиїмково стоїть за Царством Бога Єгови під Христом, Його улюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрод до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюра

British34 Craven Terrace, London, W. 2, England

Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada

Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia South

African.....Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони виписуть апликацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої апликації. Цим ми раді допомогти бідним, та почтова регула вимагає письмєнної апликації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба о це попросять. На просьбу змінємо адреси в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висилаємо карточку—повідомлення з журналом.

НОВЕ ВИДАННЯ "ЕМФАТИЧНОГО ДІАГЛОТА"

Завжди був стійкий попит на грецько-англійський "Новий Завіт", відомий як "ЕМФАТИЧНИЙ ДІАГЛОТ". Старий тираж було повністю вичерпано кілька місяців тому, тим часом готувалося нове видання. У "Діаглоті" є багато цінних особливостей.

Оригінальний текст грецькою мовою, на якій спочатку було написано "Новий Завіт", подається за авторитетною редакцією Грісбах, яка добре відома та високо шанована. У примітках подаються варіанти тексту відповідно до александрийського та ватиканського (№ 1209) рукописів, одних із найдавніших збережених манускриптів.

"Діаглот" також містить корисний та цінний алфавітний додаток, який практично є компактним біблійним словником із корисними функціями, яких немає в інших біблійних словниках. Оформлення книги виконано в красивому сінньому палітурному матеріалі зі шкірозамінника, з гнучкою обкладинкою.

Використовується якісний папір і чіткий шрифт. Розмір книги становить 4 1/2 × 7 1/4 × 1 дюйм, що є зручним для користування. Коли ви прочитаєте це оголошення, нове видання "ЕМФАТИЧНОГО ДІАГЛОТА" вже вийде з друку і буде готове до розповсюдження. Вартість - 2\$ за примірник.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

№. LXIII

1 Серпня 1942

№15

ПРИМИРЕННЯ ДЛЯ НОВОГО СВІТУ

ЧАСТИНА 1

(Переклад з англійської Вартової Башти в 2025 р.)

"Маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа праведного; Він є умилоствленням за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу" (1 Івана 2:1, 2).

Незабаром здійсниться мета Єгови створити Новий світ. Це є причиною для радості всіх, хто любить праведність, правду та свободу. Усі такі люди, щиро досліджуючи обітниці Творця, описи та дії, що стосуються Нового світу, приходять до того, щоб полюбити його. Так само і Єгова Бог. Він теж любить цей Новий світ і довів Свою любов до нього. "Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне". Цими словами, записаними у Івана 3:16, Син пояснив, чому Він перебував на землі як досконала людина, проповідуючи про майбутнє встановлення Нового світу під керівництвом Нового Уряду — "Царства Небесного". Це означає приреченість нинішнього світу, який зараз переживає "страждання народів, з подивом і збентеженням". 1914 рік, який люди пам'ятають як рік початку Першої світової війни, став переломним моментом у справах всесвіту. З того часу політична, військова та релігійна діяльність народів, привели їх до "місця, званого єврейською мовою Армагеддон", всі біблійні пророцтва та події у світі разом доводять, що велика битва в цьому "місці" дуже скоро розпочнеться. Це буде не просто міжнародна чи капіталістично-робітничая або католицько-протестантська війна, а війна між світами, де "Царство Небесне" Нового світу, по стороні праведності, здобуде перемогу над демонами і злими людьми "нинішнього злого світу", який зазнає поразки й знищення. "Нові небеса" і "Нова земля", обіцяні Богом, надалі пануватимуть і триватимуть вічно

для нев'янучої слави Єгови та благословення всіх, хто любить Новий світ.

2 З великої Божої милості Він до цих пір не знищив повністю людський рід, незважаючи на всю його несправедність, яка заплямувала кожну сторінку його історії. Тверезо мислячі люди повинні тремтіти від думки про те, що Він знищить усі народи світу в майбутній битві Армагеддону і таким чином, нарешті, після шести тисяч років очікування, оправдає Своє ім'я і Свою Всемогутню владу в ім'я праведності та правди. Лише ті люди, які зараз віддають свою любов, довіру та надії Новому світові, створеному Богом, і твердо займають позицію на Його боці, відкрито визнаючи це, будуть збережені для того, щоб увійти в Його радості, привілеї та благословення. Зараз - доленосний час, час вирішувати, чи працювати на збереження цього злого світу, що в кінцевому результаті приведе до цілковитого розчарування, чи служити інтересам і довести свою відповідність для життя в Новому світі з його нескінченними радощами, які переважають всі страждання за праведність, які ми терпимо в теперішньому часі. Бог у Своїй люблячій доброті зробив усе необхідне, щоб люди, народжені від грішного роду, могли уникнути осуду на смерть через гріх і отримати право на вічне життя, деякі на "Нових небесах" цього Нового світу, а набагато більша кількість - на очищеній землі під цими Новими небесами. Цей Божий намір реалізується через Його єдинородного Сина, який здобув право стати Царем Нового світу та Царем усіх, хто житиме в цьому світі без кінця. У цьому і полягає ди-

вовижне значення правди, що міститься в цих словах: "Маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа праведного; Він є умилоствивленням за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу" (1 Івана 2:1, 2).

3 Ці слова втіхи були, під натхненням святого духа, написані безпосередньо до тих, хто буде пов'язаний із Божим помазанням Царем у "Нових небесах". Вони також дають славу надію всім людям, які люблять правду, відвертаються від гріха та прагнуть чинити праведно, на землі під Новим небесним Урядом — Теократичним Урядом. Такі люди доброї волі до Бога та Його Царства намагаються діяти правильно в міру своїх можливостей і відповідно до Божого стандарту правди та справедливості. Таким людям "доброї волі" Бог дарує мир на землі через Свого Царя. Ніхто з тих, хто тепер повертається до Нового світу і звідси про нього іншим, не може наразі діяти досконало. Тому їм потрібна допомога "заступника перед Отцем, Ісуса Христа праведного". "Заступник" означає помічник. Усі люди, що походять від Адама, були "зачаті в беззаконні, і в гріху зачала [їх] мати", і це не було їх власним вибором (Пс. 51:5). Гріх увійшов у світ ще до народження першої дитини Адама і Єви. Це сталося в Едемі, коли Адам вирішив наслідувати свою дружину, порушивши Божий закон, що потягнуло за собою покарання у вигляді смерті (Бут. 2:17).

4 Єва діяла так само егоїстично та свавільно, як і її чоловік. Фактично, вона випередила свого земного голову, Адама, і виявила непокору, тому, хоча Єва й була обманута хитрим змієм, вона не мала виправдання і "переступила закон" (1 Тим. 2:11, 13, 14). В їхній присутності Бог дав обіцянку щодо "народження дітей", тобто щодо Божої "жінки", яка мала народити Насіння, що розчавить голову змія. Лише це дає надію тим із нащадків Адама та Єви, хто відвернувся від змія та його брехні і звернеться до Насіння, яке визволить їх від влади змія (Бут. 3:15; 1 Тим. 2:15). Таким чином, "як через одного чоловіка гріх увійшов у світ, а гріхом — смерть; так смерть перейшла на всіх людей [через народження і спадковість], тому що всі згрішили" (Рим. 5:12).

5 Будучи зачатими в гріху і народженими в беззаконні, нащадки Адама є недосконалими і грішними, а отже, підпадають під осуд смерті і не мають права на людське життя. Вони не мають жодних претензій до Бога, і Бог їм нічого не винен; навпаки, завдяки Божому довготерпінню і милосерддю вони насолоджуються тим свідомим існуванням, яке мають на землі. Після смерті

вони повертаються до пороку, до стану небуття. Жодна надія на майбутнє життя не була б можливою для них, якби Бог не передбачив жертву за гріх, "умилоствивлення" за гріхи, для тих, хто бажає прийняти її на Божих умовах. Основною умовою для отримання благ від цієї жертви за гріх або умилоствивлення є те, що вони повинні назавжди стати на захист Божого імені, спростовуючи ганебні наклепи, які змії навів на непорочне Боже ім'я. "Умилоствивлення" означає те, що робить милостивим, прихильним, тобто те, що усуває причину Божого осуду для створіння і, таким чином, вводить створіння в милість, прихильність і люблячу доброту Бога. "Заплата за гріх - смерть"; гріх приписується всім людям, як спадок від їхнього першого батька, Адама. Умилоствивлення знімає обвинувачення у гріху, як причину осуду на смерть і виступає як жертва за гріхи всіх, хто користується цією жертвою.

6 Адам, перша людина на землі, був досконалим, тому що був творінням Божим, а про Бога сказано: "Усі діла Його досконалі" (Повт. Зак. 32:4). Бог створив Адама за Своєю подобою, тобто наділив його відповідною мірою мудрості, справедливості, любові та сили. Він створив Адама за Своїм образом, тобто як Свого видимого представника на землі (Буття 1:26, 28). Єгова є "Богом правди, у Ньому немає неправедності; Він справедливий і правий". У Його творінні Адамі не було неправедності, несправедливості чи беззаконня, тому що Єгова Бог не є джерелом або автором таких речей.

7 Як таке досконале створіння, Адам мав право на життя у своїй досконалості. Його Творець заявив, що Адам може володіти цим правом вічно, якщо він буде постійно слухняний Теократичному закону, тобто закону свого Бога. Доки Адам перебував у бездоганному послууху своєму Творцеві і Покровителю, він був частиною Божої вселенської організації, її видимою, або земною частиною. Дружина Адама, Єва, будучи також творінням Божим, також була досконалою, як і Адам. Обидва були знайомі з Божим законом і обидва піддавалися розумному випробуванню, щоб довести, що вони гідні або вічного життя, або бути відкинутими від життя без будь-якої надії чи обіцянки на відновлення. Їхній вибір, що виявився в їхніх подальших діях, мав визначити на віки їхню долю. Вони обрали смерть. У їхньому випадку Бог не міг змінити Свій закон або відкликати його. Якщо б Бог так вчинив, це зробило б Його суд, Його закон і Його Слово ненадійними, створіння у всьому всесвіті мали б підставу вважати, що життя простого створіння для

Бога важливіше, ніж Його власне Слово, що створіння можуть свідомо грішити проти Бога і мати надію на загальне спасіння завдяки тому, що Бог скасував би Своє покарання за гріх свідомих грішників. Саме змій, сатана, пообіцяв загальне спасіння, переконавши Єву, що, незважаючи на її свідомий гріх проти Бога, вона буде врятована, що вона може насолоджуватися гріхом проти Бога, а також насолоджуватися спасінням.

8 Бог Єгова оправдав Свій власний закон і віддав Адама і Єву на знищення ще до того, як минув "день" або період в одну тисячу років (Бут. 2:17). Він миттєво позбавив їх права на життя і залишив помирати серед терня та будяків за межами Едему. Він дозволив їм розмножуватися і рости дітей, це Бог зробив заради Свого імені. Їм була дана інформація, що Бог у належний час дасть Насіння через Свою "жінку", і це Насіння знищить змія, який через обман приніс їм гріх і смерть. Саме батько дає або передає життя через матір, яка народжує створіння. Адам, втративши право на життя для себе, не міг передати це право своїм недосконалим, проклятим через гріх нащадкам. Отже, це було право на життя як досконалої людської істоти, яке він втратив як для себе, так і для своїх нащадків від Єви. Адам і Єва, будучи безпосередньо підданими випробуванню і зазнавши поразки, ніколи не могли повернути собі це право. Однак їхні нащадки не були особисто піддані випробуванню для визначення їхньої подальшої долі, тому могли скористатися будь-яким милосердним приготуванням, зробленим Богом, яке буде відповідати Його справедливості, любові до Нового світу і для оправдання Його Слова і імені.

9 Якщо хтось із нащадків Адама, через переконання, не обрав передбачений Богом шлях для отримання життя в Новому світі, така особа втратить цю можливість. Бог, з любові, неодмінно створить Новий світ, незалежно від того, що хтось відмовиться шукати в ньому життя, Він оправдає Своє ім'я через Теократичний Уряд цього Нового світу. Безсумнівно, жодне створіння, народжене у гріху і, як наслідок осуджене на смерть, не може отримати життя в Новому світі, якщо не обере Творця цього світу і Його Царя. З цього приводу написано: "І це свідчення, що Бог дав нам життя вічне, а це життя — в Його Синові. Хто має Сина, той має життя; хто ж не має Сина Божого, той не має життя" (1 Івана 5:11, 12). "Отець... усе віддав у Його руки. Хто вірує в Сина, має життя вічне; хто ж не вірує в Сина, той

життя не побачить, але гнів Божий перебуває в ньому" (Івана 3:35, 36).

10 Гріх і осуд, який через нього виник, були тягарем, що лежав на нащадках Адама. Щоб ті з них, хто звертається до Бога з вірою та послухом, могли отримати можливість здобути та насолоджуватися життям у Новому світі, цей тягар потрібно було зняти та усунути. Лише Бог міг це зробити, забезпечивши жертву за гріх, яка стала би викупленням за гріхи тих, хто прагне увійти в гармонію з Ним. "Жертва за гріх" — це жертва, яка стала необхідною через гріх, і яка має таку вартість і силу, що здатна скасувати або знищити наслідки гріха.

11 Слово "спокута" вживається в Божому законі, даному через Мойсея і в писаннях Христових апостолів. Його основне значення "покриття" та "заміна"; тобто те, що замінює або застосовується замість іншого, має точно покривати, відповідати або дублювати те інше. Англійське слово "atonement" (спокута) походить від виразу "at one" (одностайне) і має біблійне значення. Річ, яка задовольняє іншу річ, втрачену або відібрану, має бути "одностайною" з нею, покривати її, збігатися з нею і бути повністю еквівалентною до неї. Таким чином, це показує, що вимагається від "жертви за гріх". Вона має ідеально відповідати тому, за що сплачується або чого вимагає справедливості. Тільки через такого роду викупну жертву можна відновити ласку для того, хто через природну неміч знаходиться під Божим судом. Тому той, хто приносить себе в жертву за гріх, є "умилостивленням" або тим, що робить Бога прихильним до того, хто до цього часу був неповноцінним і від народження був засуджений Богом і перебував під Його прокляттям. Саме Божя любов до Нового світу та до тих, хто відповідає Його вимогам для життя в ньому, спонукала Бога надати спосіб умилостивлення. "У цьому є любов: не те, що ми полюбили Бога, але що Він полюбив нас і послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи" (1 Івана 4:10).

ЧУДЕСНИЙ ДАР

12 Як Єдинородний Божий Син міг стати жертвою за гріх, яка приносить примирення? Звичайно, не залишаючись у Своему первісному стані. Його Отець, Бог — це дух, Всевишній, невидимий для людини та Всемогутній у силі. Коли Всемогутній Бог Єгова привів у світ Свого первістка, цей Єдинородний Син був подібний до Свого Батька-Творця, також став духом або божественною особою, вищою і могутнішою за людину. "Він є образ невидимого Бога, родже-

ний перш усякого творива" (Кол. 1:15). У такому стані Єдинородний Син був наділений досконалим розумом і тілом, і мав право на вічне життя на небесах у близькому спілкуванні та єдності зі Своїм Батьком і Богом, Єговою.

13 Господь Бог зробив цього Первородного, Єдинородного Сина Своїм "Словом" — Своїм речником і керівником всіх створінь, які мали бути створені після того. Відтоді Єгова використовував Слово у створенні всього живого і неживого, включаючи ангелів і людей. Тому Слово Боже (Івана 1:1–3) було вищим за ангелів, а, оскільки людина була створена "трохи меншою за ангелів", Слово було значно вищим за людину. Адам був створений досконалою людиною, і, коли він згрішив, то втратив для себе право на життя в абсолютній людській досконалості. Бог створив цю землю не марно; "але, щоб заселена була" досконалими людьми (Ісаї 45:12, 18, Туркonia). Адам позбавив цього права всіх своїх нащадків. Щоб хтось із них міг повернути собі це право, необхідно було принести жертву за гріх, яка б мала таку саму цінність, як досконале людське життя разом із правом на нього. Життя Слова Божого на небі не мало рівної цінності з людським — воно було набагато вищим. Тому воно не підходило як жертва за гріх. Зверніть увагу на мудрість, силу, справедливість і любов Бога Єгови, Який дотримується Своєї власної вимоги, а саме: "Життя за життя, око за око, зуб за зуб, рука за руку, нога за ногу" (Повт. Зак. 19:21).

14 Як тільки гріх увійшов у перший світ через бунт сатани та гріхопадіння Адама, Єгова Бог задумав створити Новий світ, частиною якого мала стати людина на землі. Цей Новий світ мав підкорятися Новому Небесному Уряду — Теократії, якою би керував Єдинородний Божий Син. Його Син став би "Насінням" Божої "жінки", якому було доручено оправдати Боже ім'я, знищивши гріх у всесвіті разом із усіма, хто його чинить, включаючи сатану, "того старого змія, який є дияволом". Цей Син, або Слово Боже, займав високопоставлену позицію у Вселенській організації Бога, і Господь використовував Його при створенні всього іншого в Своїй організації (Кол. 1:15–18). Таким чином, Єдинородний Божий Син перебував у особливих стосунках із Своїм Отцем щодо цієї Вселенської організації — а саме, був разом з Ним її Співтворцем.

15 Написано: "Богові відомі всі діла Його від початку світу" (Дії 15:18). "Я говорив вам від початку про те, що буде в кінці, і вже давно Я розповів вам про те, чого ще не було. Мої наміри

здійсняться, все що Я хочу, Я звершу" (Іс. 46:10, Свята Біблія: сучас. мов). Бог Єгова задумав так, щоб Уряд обіцяного Нового світу був відокремлений від Його Вселенської організації як її "мати" та став столичною організацією, вищою за всю Його Вселенську організацію. Також Він призначив, щоб Його Єдинородний Син був Помазаним Царем у цій столичній організації. Великий Організатор цього Нового Уряду також вирішив, що поряд із Його Сином у столичній організації мають перебувати 144 000 вірних членів, над якими Його Син буде Головою. Усі вони разом, 144 000 та Один, складуть царську небесну родину Єгови.

16 Однак це велике привілейоване становище не мало дістатися Синові безкоштовно, але ціною абсолютного та повного послуху Своему Батькові під час найтяжчого випробування. Син від самого початку Свого існування був слухняним Єгові, Своему Батькові, але тепер Йому потрібно було досягти досконалості у цій слухняності, щоб отримати славне становище одразу після Всевишнього Бога. Ця слухняність мала бути доведена до досконалості через непохитну вірність під час найбільших страждань, завданих організацією великого змія, яка ворогує з Насінням Божої "жінки". У згоді з цим написано про Божий спосіб дій: "Бо належало Йому, для кого все і через кого все, приводячи багатьох синів до [небесної] слави, зробити Начальника їхнього спасіння досконалим через страждання" (Євреїв 2:10). Син мав бути готовим відмовитися від усього, що мав, і навіть зазнати втрату самого життя, щоб повністю виявити Свою слухняність Богу Єгові та Свою любов до Нього і до Його Теократичного Уряду Нового світу. Коротко кажучи, Син мав бути "вірним до смерті" і довіряти тому, що Його Батько використає Свою Всемогутню силу, щоб воскресити Його з мертвих як винагороду за досконалу слухняність і вірність. Тому Син сказав: "Через це Отець любить Мене, бо Я віддаю життя Моє, щоб знову його прийняти. Ніхто не забирає його в Мене, але Я Сам віддаю його. Маю владу віддати його і маю владу знову прийняти його. Цю заповідь одержав Я від Мого Отця" (Івана 10:17, 18).

17 Великий супротивник кинув виклик Всесвітньому верховенству Єгови. Він поставив під сумнів здатність Всемогутнього Бога мати бездоганно віддані створіння, які, зазнавши нападу з боку диявола та його організації, залишалися б вірними Божому Вселенському правлінню і перебували б у Його Всесвітній організації. Єдинородний Божий Син, довівши Свою відданість і

слухняність під час страждань, дав би повну і остаточну відповідь на це питання та виявив би, що диявол є брехун і наклепник. Оскільки це питання було підняте на землі, де сатана став невидимим правителем грішного людства, саме на землі Син Божий мусів пройти випробування Своєї покори, відданості й непохитності. Він мав стати людиною й навіть зазнати втрату життя, щоб дати бездоганну відповідь на поставлене питання та оправдати ім'я і Слово Свого Батька. Те, що Він через послух Богові віддав Своє життя, не означало втрати Його права на життя; навпаки, це доводило, що Він гідний знову відновити життя з Батьком у небесній славі й бути "зодягнутим у безсмертя" як нагороду, а також сісти з Отцем на Його престолі, щоб царювати як Цар у Теократичному Уряді Єгови. По-друге, віддаючи Своє життя та жертвуючи прийняту ним людську природу, Він мав принести жертву за гріх. Таким чином Він відкрив би шлях для відданих чоловіків і жінок, щоб вони могли бути викупленими з-поміж людства і мати надію на небесне життя, щоб бути разом зі своїм Викупителем і Головою в Небесному Царстві — Теократії.

18 У призначений Богом час Він відкрив Свій намір, який раніше був прихованою таємницею, Своему улюбленому Синові. Зрадивши з можливості стати на захист імені Свого Батька, Син радо прийняв Його волю і погодився її виконати. Ту ж саму любов до Нового світу, яку мав Батько, виявив і Син. Бог добровільно віддав Свого Сина, щоб Він став Головою Уряду Нового світу. А Син готовий був віддати все заради привілею оправдати Батьківське ім'я від усіх наклепів противника. Цю готовність, віддати все, Ісус проілюстрував двома притчами: "Ще подібне Царство Небесне до скарбу, захованого в полі, що його людина знайшовши, ховає, і з радості йде та все, що має, продає, і купує те поле. Ще подібне Царство Небесне до купця, що шукав добрих перлів, і, знайшовши одну коштовну перлину, пішов, і продав усе, що мав, і купив її" (Матв. 13:44-46). "Поле", яке Син придбав за ціну всього, що мав, — це Вселенська організація Єгови, у творенні якої Він співпрацював з Отцем (Ів. 17:10; Євр. 1:2). "Скарб", прихований у ній, і "одна коштовна перлина" — це "Царство Небесне", Уряд Нового світу. Воно включає привілей бути його Головою та мати разом із собою на престолі 144 000 викуплених з-поміж людей. Таким чином, продавши все, що мав, Син залишив Своє життя та славу на небесах і став досконалим чоловіком, найнижчим від всіх.

19 Відмова від небесного життя та слави не була частиною жертви за гріх. "Закон Господа досконалий", і він передбачав, що подібне має бути замінене подібним. Отже, жертва за гріх, мала мати цінність, точно подібну тій, яку втратив або занапастив досконалий чоловік Адам (Пс. 19:7; Лев. 24:20, 21; Вих. 21:23-25). Жертва за гріх, принесена за людину, мала бути викупом, точно відповідної ціни чи вартості. Духовне життя і слава, яких Син позбавив себе, щоб стати "людиною Христом Ісусом", були набагато вищими і мали набагато більшу цінність і вартість, ніж все, чим володіла і чим насолоджувалася досконала людина в Едемі. Тому відмова Сина від небесної сили і становища не була частиною жертви за гріх, а була частиною доведення Його досконалості покори Своему Батьку. Це було необхідно, щоб Він міг стати досконалою людиною і зберегти Свою непохитну вірність по відношенню до Батька під суворим випробуванням, і таким чином дати, Єгови, вичерпну відповідь на брехню сатани. Це стало б оправданням імені Єгови та довело б, що Син, як Захисник Божого імені, гідний бути Головою столичної організації Єгови. Отже, головною метою улюбленого Божого Сина, в тому, що Він став досконалою людиною, було не надання викупу за людство, а свідчення на користь імені Єгови й Його Нового Уряду, а також оправдання Його імені (Ів. 18:37, 36).

20 Що ж таке "жертва за гріх"? Це досконала Жертва, яка забезпечує прощення гріхів для тих нащадків Адама, які зрештою будуть викуплені або звільнені від гріха і смерті. Коли настав Богом назначений час, Його небесний Син зрікся всього, що мав, Його Батько Бог Єгова переніс Його життя в утробу діви з племені Юди. Ця дівка була нащадком Авраама, якого називали "другом Божим". Вона також була нащадком Давида, помазаного царя Ізраїлю. Єгова оголосив Аврааму Свій безумовний заповіт встановити Теократичний Уряд, щоб насіння Авраама правило ним, і щоб через насіння Авраама всі люди, які хочуть, могли отримати благословення через віру та послух. Потім Єгова уклав завіт про Царство з нащадком Авраама, Давидом, і оголосив у цьому завіті, що з насіння Давида Бог посадить Правителя на трон, обіцяного Теократичного Уряду (Бут. 12:3; 22:18; 2 Сам. 7:12-16; Пс. 89:20-37).

21 Далі Єгова пообіцяв, що майбутній Правитель народиться у Вифлеємі в племені Юди (Мих. 5:2). Дотримуючись усіх Своїх обітниць, Божий Син був чудесним чином зачатий і народився від діви у Вифлеємі; "про Сина Свого Ісуса Христа, Господа нашого, що з'явився з насіння

Давидового по плоті, і був об'явлений Сином Божим з силою" (Рим. 1:3, 4). Його людське народження не було втіленням, яке зробило Його частково людиною, а частково духовною особою. Ні, але через перенесення Його життя в лоно Діви, Богоподібний Син Єгови позбувся всього духовного і небесного і став людиною. Безумовно, Його служіння як "жертви за гріх" вимагало цього (Фил. 2:5-8). "І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця" (Івана 1:14). Як людина, Він отримав ім'я "Ісус".

ДОСКОНАЛИЙ

22 Якщо Ісус народився від недосконалої жінки, нащадка Адама, чи міг Він залишатися досконалим у людській природі? Чи можна мати право на досконале людське життя, не маючи при цьому досконалого тіла? Йов мав на увазі земного батька, коли запитував: "Хто з нечистого може народити чисте? Ніхто!" (Йова 14:4). Але Ісус не мав нечистого батька, оскільки Його життя походило не від Адама, а безпосередньо від Святого Бога.

23 Не мало б бути необхідності обговорювати це питання. Ще у 1897 році в публікаціях "Вартової Башти" (Досліджень Писань 5 том) це пояснювалось так: "Існує дві хибні, хоча й популярні теорії. Перша стверджує, що Ісус Христос — це сам Всемогутній Бог, Єгова, який лише прийняв людську подобу, не відчуючи справжніх випробувань, спокус та обставин людського існування. Інша теорія стверджує, що Він був грішним чоловіком, схильним до вад нашого роду, як і всі інші, але більш успішним у боротьбі з гріхом... Але Божий намір полягав у тому, щоб Ісус був не тільки Спасителем світу, а й прикладом для "братів", які успадкують Царство разом із ним, тому для здійснення Божого наміру, Він повинен був у всіх Своїх випробуваннях і досвідченнях бути "подібним до братів Своїх". "Він був спокушуваний у всьому, як і ми, але не згрішив" (Євр. 4:15). "Варто зауважити, що тут не йдеться про те, що наш Господь був спокушений у всьому так, як спокушується світ, а радше так, як спокушуються Його послідовники. Він не був під впливом спокус, що виникають із гріховних бажань, переданих у спадок від земних батьків; навпаки, будучи святим, лагідним, непорочним і відокремленим від грішників, Він зазнав таких самих випробувань, як і ті, хто йде за ним..." (Примирення між Богом і людьми, стор. 107, 109, 110).

24 У Писаннях не сказано, що Боже Слово було створене від недосконалого тіла; також не сказано, що Божий Син був створений у грішному тілі, сповнений успадкованих слабкостей. Римлян 8:4 (у перекладі Веймута) говорить: "Бо те, що було неможливе для Закону, бо перешкоджало йому людська неміч, те Бог здійснив. Посилаючи Свого Сина у вигляді грішного людського створіння на боротьбу з гріхом, Бог виніс вирок гріху в людській природі, щоб у нашому випадку вимога Закону була повністю виконана". Тіло Ісуса було справжнім тілом, але не грішним і не недосконалим; воно було лише "подібне до гріховної плоті". Ісус був схожим на інших людей, чиє життя походило від грішника Адама; але Він не був точно таким, як усі інші, бо тільки Його мати була людиною, а Батьком був Бог. Через цю зовнішню схожість, із людьми, релігійні лідери звинувачували Його у незаконному народженні, не визнаючи, що Бог є Його Батьком. "Він применшив Себе Самого, прийнявши образ раба, ставши подібним до людей [нащадків Адама]; і, будучи в подобі людини, упокорив Себе, ставши слухняним аж до смерті, і то смерті хрестної" (Фил. 2:7, 8).

25 Дехто стверджує, що Ісус мав право на людське життя, але народився недосконалим, з людськими слабкостями грішних людей, лише для того, щоб власним досвідом відчувати, як це — боротися з такими слабкостями і перемагати їх, аби згодом із розумінням співчувати людству, як їхній Первосвященик. Однак такий аргумент перебільшує значення створеної людини і нехтує головну мету, заради якої Ісус прийшов на землю. Справжня проблема була не в тому, як це — бути недосконалою, грішною людиною, і як важко такій людині долати тілесні слабкості. Ісус не прийшов на землю заради співчуття до грішної людини і щоб самому відчувати її слабкість. Питання, яке потребувало вирішення, було пов'язане з владою Бога над вселенною і полягало в наступному: Адам, будучи досконалою людиною, не зміг вистояти проти спокуси диявола. Чи міг Єгова відправити Свого Сина, як досконалу людину на землю, дозволити йому зазнати спокус і страждань з боку сатани та його демонів і при цьому, щоб Він залишився цілковито вірним, непохитним і не покинувши Божої організації? Чи проявить Ісус абсолютну покору в таких умовах, навіть до смерті, і тим самим оправдає Слово та Ім'я Свого Батька? Чи залишиться Він вірним і правдивим свідком Єгови та Його Теократії, попри ганьбу і опозицію ворога?

26 Своїм вірно взятим життєвим напрямком, що привів Його до смерті на дереві, Ісус дав відповідь на поставлене спірне питання, яке стосувалося честі і оправдання Його Отця. Те, щоб бути немічним і недосконалим, як грішні люди, не входило в умови вирішення цього питання і не мало значення. Ісус зцілював від хвороб і недуг тих, хто приходив до Нього з вірою, і це відбувалося ціною сили, що виходила з Нього. Таким чином Він приймав на себе немочі віруючих чоловіків і жінок, тим самим проявляв до них співчуття та милосердя (Марка 5:30; Луки 6:19; 8:46). Це було виконанням пророцтва з Ісаї 53:4. Це було б неможливо, якби Він Сам був сповнений слабкостей, недуг і недоліків у Своєму власному тілі (Матв. 8:16, 17). Натхненний автор наводить, як доказ досконалості плоті, такий приклад: "Бо якщо хто не помиляється в Слові — то це досконала людина, спроможна приборкати й усе тіло" (Якова 3:2). Щоби довести досконалість Ісуса, Слово Боже свідчить: "Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його. Не вчинив Він гріха, і не знайшлося в устах Його підступу! Коли був лихословлений, Він не лихословив взаємно, а коли Він страждав, не погрожував, але передав Тому, Хто судить справедливо. Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ми вздоровилися" (1 Петра 2:21–24, Огієнка). Своїм релігійним обвинувачам Ісус сказав: "Хто з вас може Мені докорити за гріх? Коли ж правду кажу, чом Мені ви не вірите? Хто від Бога, той слухає Божі слова; через те ви не слухаєте, що ви не від Бога" (Івана 8:46–47, Огієнка).

27 Було б нелогічно стверджувати, що Ісус міг бути недосконалим у тілі, але при цьому мав право на вічне життя завдяки чистоті і непорочності Свого серця у відношенні до Бога. У давніх записах дійсно сказано, що "Ной був чоловік праведний і бездоганний серед усіх людей свого часу"; також, що Бог наказав Авраамові: "Якщо ти слухатимешся Мене і будеш бездоганим"; і що Бог сказав про Йова, що він був "досконалим і праведним чоловіком" (Бут. 6:9; 17:1, Свята Біблія; сучасний перек.; Йова 1:1, 8; 2:3). Але та досконалість, у тому сенсі який там мався на увазі, не надавала їм права на досконале людське життя. Отримання ними права на життя залежить від жертви за гріх, принесеної Ісусом за них. Це доводить, що Ісус мав більше, ніж просто непорочне серце, як у цих вірних людей. Ісус мав досконале тіло, людський організм, і саме завдяки цьому Він міг принести жертву за гріх. Щодо

тварини, яка приносилася в жертву на Божому вівтарі як прообраз, закон Єгови вимагав: "Вона має бути бездоганною, щоб бути прийнятою; не повинно бути в ній жодної вади" (Лев. 22:21). Це не стосується непорочності серця, адже німа тварина не має такого серця; це стосується її фізичного стану. Усе це набуває вагомого значення у зв'язку з словами Ісуса: "Я хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Моє, яке Я за життя світові дам" (Ів. 6:51).

28 Відповідність Ісуса вимогам для жертви за гріх вимагала досконалості в тілі, разом із правом на людське життя в такому досконалому людському тілі. Як написано: "Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім!" (2 Кор. 5:21). Саме жертва за гріх є викупом. Це означає, що вона забезпечує цілковите задоволення і покриття того, що було втрачено або чого було позбавлено через провину, і що потрібно викупити або відновити. Це відбувається згідно з досконалим Божим законом, за яким, абсолютно справедливо, подібне віддається за подібне. Адам був створений з досконалим людським тілом і мав право на життя в такому тілі. Але через навмисне порушення Божого закону Адам втратив обидві ці цінності — для себе й для своїх нащадків. Тому Адам помер. Божа справедливість була досконалим чином виконана в Його смерті і назавжди залишиться такою, а вирок, винесений Адаму, не підлягає скасуванню, бо Всевишній Суддя, Єгова Бог, незмінний і вічний у Своїй справедливості.

29 Потомство Адама, народжене від Єви, не було народжене від невинної жінки, бо вона була «в переступі» і тому перебувала під тим самим вироком, що й він. Їхні діти народжувалися недосконалими, приреченими на смерть і, безумовно, під Божим гнівом і осудом. У свій час усі мали б загинути назавжди, якби Бог не передбачив способу спасіння для тих, хто проявить віру і послух, щоб жити в Новому світі. Щоб повернути людську досконалість і право на життя, потрібно було принести жертву за гріх. Жоден із нащадків Адама не мав необхідних якостей, щоби стати такою жертвою. У Своїй любові і заради Свого імені Бог це забезпечив. Щоб забезпечити точний еквівалент того, що Адам втратив через гріх, Ісус мав зректися Свого небесного становища і сили та стати досконалою людиною, яка мала право на людське життя. Ісус це зробив. Більше того, Він мав віддати людське життя, назавжди розлучившись з ним, принісши його у

жертву великому Життєдавцеві, Єгови. Тоді Господь Бог справедливо міг би передати його всім або тим із нащадків Адама, хто приємний Йому і виявляє віру та слухняність Йому і Його Первосвященнику, Ісусу Христу. Як написано: "Але бачимо Ісуса, мало чим уменшеним від Анголів, що за перетерплення смерті Він увінчаний честю й величністю, щоб за благодаттю Божою смерть скуштувати за всіх" (Євр. 2:9).

НАРОДЖЕННЯ ВІД ДУХА

30 Ісус в дитинстві також був досконалим, з досконалим дитячим розумом. Тому Він шукав знання в Божому храмі, в Єрусалимі. Там Він сказав Своїм земним опікунам: "Чого ж ви шукали Мене? Хіба ви не знали, що Мені треба бути при справах Мого Отця?" (Луки 2:42-49, Турконяка). Досягнувши повноліття, тобто тридцятирічного віку, Він вийшов з-під опіки Своїх земних родичів і повністю присвятив Себе справі Свого небесного Отця. Він посвятив Себе Богу Єгови, щоб чинити Його волю. Як публічний символ цієї посвяти, щоб бути мертвим для Своєї власної волі, як людини, і живим для волі Бога, як слуги Божого, Ісус прийняв хрещення, будучи повністю зануреним Іваном Хрестителем у води Йордану. Відразу після цього Йому було відкрито волю небесного Батька; образно кажучи, "відчинилися Йому небеса". Бог виявив Своє схвалення Його посвятою, виливши на Ісуса Свого духа, супроводжуючи це небесним символом миру — голубом (Матв. 3:13-17, Турконяка). Саме тоді вперше людські вуха почули про визнання Ісуса, як Сина Божого: «І ось, почувся голос з неба: Це є Син Мій Улюблений, Якого Я вподобав". Це означало, що стан Ісуса знову змінився порівняно з тим, яким Він був під час Його людського народження. Як?

31 Воля Єгови полягала в тому, щоб Ісус віддав Своє життя ради оправдання імені Свого Батька, залишаючись вірним у випробуваннях аж до самої смерті. Таким чином Він досяг би досконалості у Своїй покорі Богові, переміг би світ сатани і довів би Свою гідність сісти з небесним Батьком на Його небесному престолі (Об'явл. 3:21). Він мусів постраждати, щоб потім царювати. Тому Єгова у Своему пророцтві дав обіцянку, що коли Ісус помре, залишившись вірним Йому, то Він не залишить Його душу в пеклі (шеолі, стані смерті), але воскресить Його на третій день до вічного життя (Пс. 16:10; Дії 2:23-32). Це означало, що Ісус повернеться до життя в душі і буде разом зі Своїм Батьком на небесах.

32 Більше того, другорядна ціль Єгови полягала в тому, щоб Ісус одночасно запропонував Своє досконале людське життя як жертву, аби воно послужило жертвою за гріх, щоб віруючим людям відкрився шлях до здобуття життя в Новому світі (Івана 14:6). Тим самим Ісус мав стати Первосвященником Єгови, щоби принести жертву за гріхи людей. Крім того, зберігши вірність під час жорстоких випробувань, аж до смерті на стовпі, Він довів би, що є гідним стати Божим Первосвященником "за чином Мелхиседека", тобто Первосвященником на царському престолі, Царем і Священником, подібно до Мелхиседека в давнину (Євр. 3:1; 5:1-6; 7:1-17; Пс. 109:4). Тому коли Бог Єгова прийняв посвяту Ісуса в Йордані, небесний Батько ввів Ісуса у завіт через жертву (Пс. 49:5). Цей заповіт було укладено без можливості скасувати його чи відкликати. Отже, коли Єгова прийняв Ісуса як жертву, то Ісус, як досконала людина, уже вважався мертвим. Негайно після цього Великий Дарувальник життя породив Ісуса Своєю Всемогутньою невидимою силою до життя у душі, Ісус став духовним Божим Сином, маючи право на життя у душі. На основі цього Єгова визнав Ісуса Своїм Сином, який є і залишається приємним Йому. Ісус усе ще перебував у досконалому людському тілі, однак Він уже був "новим створінням", тому що завдяки народженню від духа Своїм Батьком Ісус тепер мав право на духовне життя з твердою надією, що повернеться туди де був раніше (2 Кор. 5:17; Івана 6:62). Коли ж настане відповідний час для вознесіння, тоді Він представить перед Божим престолом цінність Своєї людської жертви, як викуп за кожного, хто вірує в Бога Єгову і в передбачений Ним спосіб отримання життя, через Ісуса Христа.

33 Породивши Ісуса Своїм духом, Єгова Бог також увів Його в завіт про Царство або Теократію і помазав Його духом Своєї сили, щоб Він став Царем цього Царства. Тоді Божий Син став Христом Ісусом, тобто Помазаним Ісусом, бо Христос — означає "Помазаник", а Ісус — "Спаситель". Про те, що тоді Ісус був помазаний або уповноважений бути Теократичним Царем, свідчить спокус Ісуса в пустелі, коли диявол показав Йому всі царства цього світу і запропонував їх Йому в обмін на поклоніння. Ісус рішуче відкинув цю пропозицію і залишився вірним поклонінню Єгови (Матв. 4:1-10). Згідно Свого доручення, проголошувати людям Теократичний Уряд Нового світу, Ісус, щойно повернувшись із пустелі, почав навчати й проповідувати: "Покай-

теся, бо наблизилось Царство Небесне" (Матв. 4:17).

34 За допомогою цієї проповіді Ісус почав збирати навколо себе перших зі 144 000, які мали приєднатися до Нього в Його Царстві. Вознісшись на небо після завершення Свого земного шляху, Він не відразу приступив до активного правління цим небесним Царством над людьми. Тоді ще не настав встановлений Богом час для вигнання та знищення світу сатани. Тому Бог Єгова наказав Своему Сину, нашому Господу Ісусу Христу, чекати призначеного Ним часу, щоб виступити проти ворожого світу. "А Він за гріхи світу приніс жертву один раз, і назавжди по Божій правиці засів, далі чекаючи, аж вороги Його будуть покладені за підніжка Його ніг" (Євр. 10:12, 13).

35 Через десять днів після вознесіння на небо настав день П'ятидесятниці, вірні учні Ісуса Христа, які, як і Він, присвятили себе Богові, були зібрані разом у Єрусалимі. Тоді Бог Єгова через Ісуса Христа вилив на них Свого духа, породивши їх Своїм духом та помазав їх як Своїх уповноважених свідків, ставлячи їх у ряд кандидатів на місце в Уряді Нового світу разом із їхнім Головою, Ісусом Христом (Дії 2). Відтоді Бог Єгова через цих помазаних свідків продовжує звіщати про Свое Царство під керівництвом Христа. Таким чином, Він обирає з народів світу інших, щоб доповнити число 144 000, які будуть разом з Царем Єгови частиною Теократичного Уряду (Дії 15:14-18; Рим. 11:11, 25). Усі вони повинні почути звістку про Царство, проявити віру в Єгову як Бога і в Ісуса Христа, як Його Царя, прийняти благословенства Його жертви за гріх, що була принесена за людство. Вони повинні довести свою віру, повністю посвятивши себе, через Христа, для виконання Божої волі. Потім вони повинні точно наслідувати Його приклад і бути вірними та правдивими свідками Бога і Його Царства, як це робив Ісус. Якщо Бог бажає прийняти їх у Завіт через жертву, Він оправдає їх для цієї мети на основі заслуг викупної жертви Ісуса. Тоді Він приймає їх як жертву й породжує силою Свого духа, роблячи їх Своїми духовними дітьми (Рим. 5:1; 8:1; Як. 1:18). Вони наслідують приклад Ісуса і публічно символізують своє посвячення Богові, хрестившись у воді (Дії 2:37-41).

36 Якщо ці посвячені, що перебувають у завіті через жертву, виявляться вірними під час випробувань, Єгова Бог хрестить їх у "тіло Христа" і помаже їх Своїм духом, як членів цього тіла, вводячи їх у завіт вірності для Божого Царства

(Рим. 6:3-5). Вони повинні хреститися у смерть Ісуса, щоб в часі Його воскресіння мати життя в дусі. Вони повинні страждати разом із Ним, якщо хочуть царювати разом із Ним у Царстві. Також повинні бути цілковито покірні в часі терпіння, довівши свою вірність перед Богом під час найтяжчих випробувань, щоб мати участь з Ісусом Христом у оправданні імені Його Батька (Матв. 20:22, 23; 2 Тим. 2:11, 12). Коли Господь прийме Свое Царство і явиться до Свого храму, щоб здійснити суд над тими, хто гідний, або негідний увійти в Новий світ, вірні члени тіла об'єднаються з Господом Ісусом Христом у Царстві. Ті члени тіла, які заснули сном смерті, пробудяться в часі Його приходу і переминяться в часі "першого воскресіння", стануть подібними до Нього. Останок членів тіла, що ще живуть на землі, зайняті проголошенням вістки про Царство на свідоцтво всім народам. Вони повинні завершити своє земне служіння, залишаючись вірними до самої смерті виконавши свій заповіт при жертві. Тоді вони в миг ока переминяться і воскреснуть, щоб стати подібними до Нього й побачити Його таким, яким Він є сьогодні, в Божественній славі (1 Кор. 15:50-54; 1 Ів. 3:1,2). Ісус Христос і всі ті, хто разом із Ним мають частку в "першому воскресінні", разом утворюють "Нове небо", яке обіцяв створити Бог Єгова для Нового світу (Об'явл. 20:4, 6; 21:1; 2 Петра 3:13).

"ВСЬОГО СВІТУ"

37 Ісус Христос є викупною жертвою не лише за гріхи тих, хто буде об'єднаний з ним у "Нових небесах", але й за гріхи "всього світу". Це включає й "інших овець". Тепер Господь їх збирає, пропонуючи їм надію пережити Армагеддон і вічно жити на землі в праведних умовах, в мирі та процвітанні під владою "Нових небес". Оскільки тепер триває період "завіту при жертві", "інші вівці", які мають вічно жити на землі, отримують оправдання лише після Армагеддону. Тоді вони виконають Божественний наказ - наповнити очищену землю своїм праведним потомством. Цей "увесь світ", у якому запанує праведність, також включатиме тих вірних чоловіків, які були земними прабатьками Ісуса Христа і померли вірними ще до вознесіння Христа на небо і вибору "небесного царського" класу. Оскільки Його викупна жертва охоплює і цих вірних людей давнини, вони отримують життя від Нього як їхнього батька у "кращому воскресінні". Отже, вони стануть дітьми "Вічного Батька", і Він зробить їх «князями по всій землі». Як такі, вони правитимуть як видимі представники

"Нових небес" і складатимуть "Нову землю", видиму керівну організацію над людьми, які житимуть на буквальной землі (Пс. 45:16; Ісаї 32:1; Євр. 11:35–40).

38 Більше того, "увесь світ", за гріхи якого Ісус Христос є викупною жертвою, включає також і тих, які були народжені в грісі і "чинили зло", померли, але не проявили свідомого бунту та злоби проти Бога. Такі люди сплять у могилах, про них буде згадано тоді, коли Той, хто є викупною жертвою за гріхи, покличе всіх таких під час загального земного воскресіння під керівництвом Царства. Вони одержать "воскресіння суду", якщо скористаються з викупу, а потім присвятять себе Богу Єгови і будуть покірні Його Теократичному правлінню (Івана 5:28, 29).

ХТО БЕРЕ УЧАСТЬ У ВИКУПНІЙ ЖЕРТВІ?

39 Таким чином, бачимо, що духовний клас послідовників Господа, які царюватимуть з Ним у "Новому небі", першими отримають блага відкуплення, починаючи з дня П'ятидесятниці. Інші, які житимуть як досконалі людські створіння на землі в Новому світі, отримають ці блага в часі встановленого Царства, Теократичного Уряду. Починаючи з 1914 р. н.е., цей Уряд діє для того, щоб довести славу мету Єгови до грандіозної кульмінації, оправдання Його імені і Слова. Оскільки 144 000 мають бути остаточно об'єднані з Ним у цьому Уряді Праведності, оскільки вони були оправдані і прийняті з Христом в завіт при жертві і якому повинні бути вірні аж до смерті, чи беруть вони участь разом з Ісусом Христом у жертві за гріх?

40 Під час Світової війни, яка ознаменувала "початок мук" для старого світу, що тепер стоїть перед остаточним кінцем, у газетах з'являлися заяви деяких релігійних проповідників про те, що чоловіки, які загинули, виконуючи обов'язок перед своєю землею батьківщиною, нібито мають частку в жертві Христа і тому автоматично отримують право на вхід до неба. Під "часткою в жертві Христа" ці проповідники мали на увазі,

що загиблі приносять людству такі ж блага, як і Христос, тобто стають благословенням для тих, хто вижив. Упродовж багатьох століть, особливо від шостого століття, римо-католицькі папи та священники проводили так звану месу, стверджуючи, що під час неї вони нібито викликають Ісуса Христа з неба і жертвують Його знову, у вигляді хліба і вина, на своїх релігійних вівтарях. Роблячи це, кожен священник вважається таким, хто відіграє незамінну роль у переданні або вивільненні подальших благословень жертви Христа тим, хто жертвує гроші на месу або бере в ній участь.

41 У відповідь на поставлене питання наведемо цитату з книги "Спасіння", виданої в 1939 році: "Неодноразово говорилося, що церква, тобто прославлені члени тіла Христового, через свою жертву беруть участь у жертві за гріх; і на підтримку цієї теорії наводиться наступне місце з Писання: "Заріже козла жертви за гріх, що належить народові, і внесе його кров за завісу, та й зробить із кров'ю його, як зробив був із кров'ю теляти, і покропить її на віко та перед віком" (Лев. 16:15). Ані вищезгадане, ані будь-яке інше місце Писання не підтверджує висновку, що члени тіла Христового мають якусь участь у жертві за гріх. Лише кров-життя чоловіка Ісуса є цінною річчю, викупною ціною, і ця ціна приноситься і сплачується як жертва за гріх" (стор. 197, пар. 1, 2).

42 Оскільки це день оправдання імені Єгови, а тема жертви за гріх нерозривно пов'язана з ним, "Вартова Башта" у своїх наступних двох випусках розгляне вірш за віршем шістнадцятий розділ книги Левит, який ми цитували вище, про прообразний день примирення для Ізраїлю. Тим часом підготуйтеся до цього дослідження, прочитавши і ознайомившись із особливостями того прообразного дня примирення. Він був тінню добрих речей, що мали настати для тих, хто шукає Нового світу (Євр. 10:1).

(Далі буде)

СПІВ ПІД ЧАС СВІТОВОЇ КРИЗИ

Це був критичний момент, коли Господь Ісус Христос спожив Свою останню Пасху з вірними апостолами та встановив пам'ятку про Свою смерть як "Агнець Божий, що бере на себе гріх світу". Проте, коли Він закінчив говорити їм про Боже Царство, яке символізує гора Сіон, написано: "І, заспівавши гімн, вони вийшли на гору Оливну" — Матвія 26:30.

Ці вірні апостоли були лише першими з товариства 144 000, які вірно йшли слідами Христа аж до смерті, тому будуть царювати з Ним у Його Небесному Царстві, на горі Сіон. Наприкінці правління сатани, під час великої світової кризи, ця компанія зображена як така, що без страху перед людьми чи урядами співає хвалу Богові Єгови та Його Праведному Уряду для тих людей, які слухняні Йому. "І я глянув, і ось Агнець стоїть на Сіонській горі, а з Ним сто сорок чотири тисячі, що мають ім'я Його й ім'я Отця Його, написане на своїх чолах... і співали, як пісню нову перед престолом і перед чотирма тваринами й старцями. І ніхто не міг навчитися пісні, окрім цих ста сорока чотирьох тисяч, викуплених від землі" (Об'явл. 14:1, 3).

Співаки зосереджені на Престолі, а не на собі. Важливі не вони самі, а Єгова та Його Цар, чію славу вони оспівують. У величному хорі 144 000 співають "перед чотирма тваринами", у присутності і для слуху досконалої Всесвітньої організації Єгови, символічно представленої чотирма живими істотами. Так вони стають "видовищем... для ангелів та людей" (1 Кор. 4:9, прим.). Навіть "в'язні" Вавилону, ворожой організації, чують цю пісню та звільняються Господом Богом. 144 000, включаючи останок на землі, співають один одному і всім, хто любить Бога Єгову; вони піднімають прапор для народів і вказують на Боже Царство (Іс. 62:10-12). Приносять добру новину великої радості, проголошують мир і кажуть Сіону: "Царює твій Бог!" Бачать чудесне здійснення Божих замірів і разом, у співі, підносять свій голос (Іс. 52:7-9). Всі "старці", що досягли зрілості, у Христі, і які воскресли в першому воскресінні, також чують цю пісню. Кожен із 144 000 має тепер співати, і вони співають. Спів, що лунає у вухах всієї Божої організації, означає, що останок на землі має тепер співати про Верховну Владу Бога сидячого на престолі, аби Його Слово й ім'я стали відомими й були повністю оправдані в належний час.

"І ніхто не міг навчитися тієї пісні, крім ста сорока чотирьох тисяч". Це означає, що ніхто,

окрім помазаників Божих, не може зрозуміти й приєднатися до невидимих членів Божої організації в співанню пісні радості. Щоб посправжньому радіти чомусь, потрібно це оцінити. У стародавньому храмі в Єрусалимі лише левіти проходили навчання і мали дозвіл співати під час служіння в храмі (1 Хр. 6:31,32; Неем. 12:46, 47). Священники обиралися з-поміж левітів, і саме вони були співаками. Не кожен, хто здатний видавати звуки, був удостоєний честі співати перед Царем. Такий привілей надавали тільки тим, чиї голоси були добре підготовлені. Ніхто ніколи не міг вивчити цієї пісні, крім Божих помазаників, які стануть Його царською родиною. Єврейське слово "вчитися" означає "долучитися". Тому потрібна наполеглива практика, а постійність у справі свідництва про ім'я Єгови та Його Царство є обов'язковою умовою. Лише ті, хто докладає належних зусиль, зображені в цій групі співаків. Це й пояснює, чому є останок, який посправжньому ревно і вірно виконує працю, роблячи відомим Слово та Ім'я Єгови. Вони повинні вивчити текст цієї пісні та гармонію, і роблять це завдяки "поживі даній в належний час", яка завдяки Божій милості дається останкові. Ця "своєчасна пожива" — це просвітлення і публікація Його Слова правди у відповідний час. Текст пісні "закритий" для мудрих цього світу, релігійоністів і "старців", які лише мріють і воліють спати, ніж захоплено співати (Йоїла 2:28). Люди доброї волі, які стають земними товаришами останку, ознайомлюються з темою тієї "нової пісні", яку офіційно співає останок, і передають її іншим, охочим слухати (Об. 22:17). Вірні радіють і, співаючи, моляться до Господа про успіх і процвітання (Пс. 117:24, 25). Вони кажуть: "Дай мені розум, щоб я навчився заповідей Твоїх" (Пс. 119:73).

Господь Бог дає настанову Своїм дітям з царської родини, те саме правило стосується їхніх земних супутників, Господніх "інших овець", а саме: "Мудрий почує і примножить знання, і розумний набуде розумного керівництва" (Прип. 1:5). "Дай настанову мудрому — і він стане ще мудріший; навчи праведного — і він примножить знання" (Прип. 9:9). Тому, саме мудрі розуміють і прославляють Господа Бога та знаходять радість у служінні Йому: "Беззаконні чинитимуть беззаконня, і жоден з беззаконних не зрозуміє; але розумні зрозуміють" (Дан. 12:10). Також написано: "Розмова милостива щедро входить. Розумний стежить за тим, що злітає з його

уст; що з його уст злетить, примножує знання" (Прип. 16:21, 23, Свята Біблія; сучас. мов.). Мудрі — це ті, хто слухає Господні заповіді та поспішає їх виконати. Вони вживають свої уста в послусі до Божих заповідей і навчаються співати "нову пісню", пісню Нового світу, "Нових небес і Нової землі, в яких перебуває праведність" (2 Петра 3:13).

Про 144 000 написано, що вони були "викуплені від землі" (Об'явл. 14:3). Останні з них все ще перебувають на землі і співають цю пісню. Цей вірний останок "відкуплений" через Божу любов і кров "Агнця", Ісуса Христа. Вони буквально відокремлені від землі, будучи "в світі, але не від світу", згодом, коли завершать свій земний шлях і служіння, їх буде взято з землі, щоб вони були навіки з Господом у Нових небесах Нового світу. "Вони будуть священниками Бога і Христа, і царюватимуть з Ним тисячу років" (Об'явл. 20:6).

Вірний останок далі є описаний у видінні: "Це ті, що не осквернилися з жінками, діви вони. Це ті, що йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов. Вони викуплені з-поміж людей, як первістки Богові й Агнцеві. І в устах їхніх не знайдено лукавства, вони не винні перед Божим престолом" (Об'явл. 14:4, 5). Як зрозуміти, що вони не "осквернені жінками"? Під словом "жінки" треба розуміти розпусних жінок, які символічно представляють "бога цього світу" і перебувають на його службі. У Біблії цей термін застосовується до релігійних систем, які практикують обман і відводять людей від Бога Єгови. Однак, тут, термін "жінки" означає набагато більше. Він означає вплив диявола, хитрий, облудний і спокусливий, яким він намагається спонукати тих, хто народжений від Божого духа, порушити Його закон своїми діями, або бездіяльністю. Тобто або відмовитися від дотримання і виконання Божих заповідей, або нехтувати ними. Іноді законна земна дружина посвяченого Богу чоловіка може стати причиною його опоганення, або ж чоловік може здійснювати такий самий вплив, щоб змусити дружину утримуватися від служіння Господу. Як сказано в Євангелії від Луки 14:20 про покликаних до Господа: "І знов інший сказав: Одружився ось я, і через те я не можу прийти".

Великий ворог, також, використовує рідних матерів, сестер, дочок та інших людей, щоб відвернути посвячених від служіння Богові. "Якщо хтось приходить до Мене, але не любить Мене дужче, ніж своїх батька й матір, дружину й дітей, братів і сестер, і навіть дужче, ніж своє життя, той не може бути учнем Моїм" (Луки 14:26).

Той, хто посвятився виконувати Божу волю, повинен любити Бога Єгови всім своїм серцем. Це не означає, що він повинен завдавати комусь шкоди, для нього першочергове завдання, догоджати Богові. Святе Письмо пояснює, що цей згубний вплив пов'язаний з тим, про що написано в 1 Кор. 7:29, 33: "а одружений про речі життєві клопочеться, як догодити своїй дружині", а отже, виявляє більшу любов до дружини, а не до Господа і Його Царства. Тому дається порада: "Бо час позосталий короткий, щоб і ті, що мають дружин, були, як ті, що не мають". Земні родичі часто спонукають людину ділити свої почуття з "речами цього світу", що належить до сатанинської організації, приділяючи менше уваги служінню Богові та Його Царству. Такі родичі переконують, що не слід виставляти себе на посміховище чи бути неприйнятним для світу, а натомість треба виявляти належну пошану до світу, його людей та установ. Таким чином, вони підводять до поклоніння або віддавання честі диявольській організації і опоганення. Вірний останок повинен бути абсолютно і повністю відокремлений від сатанинської організації. Тому вони сміливо заявляють про себе, як про Божих свідків.

У стародавні часи розпусні жінки були пов'язані з язичницькими храмами. Невірний пророк Валаам запропонував цареві Валаку, який хотів розбестити ізраїльтян, використати цих аморальних жінок для того, щоб спокусити Божий народ і "вони закликали народ до жертв їхнім богам". Валак досяг певного успіху: "і народ їв [жертви ідолам] та вклонявся богам їхнім" (Числа 25:1-6). Таким чином, поради Валаама призвели до того, що сини Ізраїлю вчинили переступ проти Бога Єгови в "справі Пеора" (диявольське поклоніння з розпусними обрядами). Валаам навчив Валака ставити спотикання перед Ізраїлевими синами — їсти ідолоські жертви і блудити. Об'явлення 2:14 згадує цей випадок, показуючи, що ті, хто йде на компроміс з організацією диявола, вчиняючи духовний перелюб, і є гидотою в очах Бога Єгови.

Вірні сто сорок чотири тисячі співаків описані як "мудрі діви", які відокремилися і присвятили своє життя і мету Богові. Апостол Павло прагнув захистити їх, "щоб я вас, як непорочну діву, віддав Христові" (2 Кор. 11:2). Їхні погляди зосереджені на одному - на вірному служінні Господу в умовах світової кризи. Вони "йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов", з радістю йдуть Його слідами (1 Петра 2:21; Об'явл. 14:4). Написано, що вони «викуплені з-поміж людей, як первістки

для [Господа]". Їхнє приношення Господу було передбачено «двома хлібами колихання», піднесеними ізраїльським первосвященником у день П'ятидесятниці, через п'ятдесят днів після приношення першого достиглого снопа зерна. Щодо цих "двох хлібів колихання", то "це первоплоди для Господа» (Левит 23:17). Тому П'ятидесятницю називали «святим жнив, первоплоду праці твоєї" (Вих. 23:16). В П'ятидесятницю 33 року н.е., через п'ятдесят днів після воскресіння Христа, відбулося виконання цієї пророчої картини в меншій мірі. Але в 1918 році, при приході Господа до великого духовного храму для суду над Церквою і народами, це свято первоплодів сповнилося в повній мірі воскресінням вірних, що спали сном смерті, і зібранням останку 144 000 до стану єдності з Господом на горі Сіон. 144 000 дуже мала кількість у порівнянні з мільярдами, які будуть вічно жити на землі під керівництвом Божого Царства, тому вони названі як "первістки для Бога й Агнця".

Вони чисті від лукавства і брехні, «непорочні перед престолом Божим» (Об'явл. 14:5, Короля Якова). "Ходять у світлі", тому увійдуть у небесне місто. Це не лжехристи (лжепомазанники), але вірні своєму покликанню свідки Єгови. Вони не перетворюють правду на неправду, поклоняючись твориву замість Творця (1 Ів. 1:7; Об'явл.

22:14; 21:27; Матв. 24:24; Рим. 1:23, 25). Також не возвеличують людей, але поклоняються, служать і є покірні Богу, і не брешуть, кажучи: "Пізнав я Його". Останок не буде чинити беззаконня і не буде говорити неправди (1 Ів. 2:4; Зах. 3:13). Вони нічого не додають до Слова Божого, щоб не стати брехунами (Притч. 30:6). "Вірний свідок неправди не говорить", тому останок повинен бути вірним свідком (Притч. 14:5, Турконяка).

Єгова визначив наперед не окремі сотворіння, а те, що ті, кого Він обирає для Свого служіння і Царства, будуть бездоганними у своїй любові та відданості Йому (Еф. 1:4). Вони присвячують себе Богові й стараються виконувати Його волю, "щоб служіння було бездоганим", у цьому прагненні вони сяють "мов світила в світі" (2 Кор. 6:3; Филип. 2:15, 16, Турконяк). Бог охороняє їх Своєю силою, і у Свій час останок, що ще перебуває на землі, завершить свій шлях тут і зазнає миттєвої зміни у "першому воскресінні", щоб постати "невинними перед Його славою" (Юди 24). Із зменшенням кількості вірного останку на землі, зростає кількість їхніх улюблених супутників, які будуть жити на землі вічно в мирі та щасті. Вони тепер разом із останком приєднуються до співу радісної пісні хвали Єгові Богу та Його Царству під керівництвом Христа.

ПРАВЕДНИЙ НАПРЯМОК ТА КЕРІВНИЦТВО

Від самого початку Великий Творець знав Свої наміри. В досконалій мудрості Він проголосив Свої наміри, і жодна сила не зможе успішно перешкодити їх здійсненню. Одним із Його великих намірів є встановлення на землі праведного Уряду. Давши створінням достатньо часу, щоб вони відчули на собі залізну руку жорстокого гнобителя і пересвідчилися в марності численних лицемірних людських планів і реформ для полегшення життя, Він відкриє всім Своє правління, яке розіб'є на друзки все зло. У Його правлінні не буде ні вагань, ні непевної політики. Не буде гнобителів, шахраїв-політиків чи лицемірних учителів і суддів. Його правління буде справедливим, праведним і вірним, воно здобуде повну довіру всіх чесних створінь. Завдяки Його ревності буде забезпечене виконання Його праведної волі (Ісаї 9:7).

Він — Всевишній Бог (Пс. 91:1). Для тих, хто є повністю відданий Йому, Він є цілковитою і абсолютною охороною. Він є святинею для тих, кого Він взяв у заповіт, щоб вони виконували Його волю. "Боже, Твоя дорога свята. Хто ще такий великий бог, як наш Бог?" (Пс. 76:14, Турконяк). У призначений час всі уряди, влади й правителі зрозуміють, що вони підкорені Йому та залежать від Його волі. Він застосує Свою безмежну силу не заради Себе, а для добра тих, хто постійно покірний Йому.

Той, хто служить Всемогутньому Богу і дотримується заповіту з Ним, добре знає, що в теперішній час Божий слуга перебуває в постійній небезпеці з боку прихильників релігії і тоталітарного правління, і без Божого захисту він не зміг би вистояти. Також він цілком усвідомлює те, що агенти "бога цього світу", сатани, прагнуть знищити слуг Єгови і Його Уряд. Такі слуги з упевненістю піднімають очі до Всевишнього Бога і кажуть: "Але, Господи, щит Ти для мене та слава моя, і мою голову Ти підіймаєш!" (Пс. 3:3). Вони усвідомлюють, що Бог Єгова є їхнім Захисником. Вони мають цілковиту впевненість у тому, що Бог у Свій час оправдає Своє ім'я і визволить тих, хто любить Його. Будучи безкорисливо відданими великому Теократу, вони не можуть стримати пісню хвали, Йому і Його Теократії.

Пророцтво передбачало, що коли уряди цього вавилонського світу будуть стримувати слуг Єгови, то вони з молитвою будуть звертатися до Нього: "Зніми всі провини й прийми нас у милості, і ми принесемо тобі плоди уст наших" (Осія

14:2). Божий слуга тепер розуміє, що повинен уважно стежити за своїм шляхом і ходити обачно, щоб чинити правильно і законно перед своїм Богом. Він молиться, щоб не чинити беззаконня, а залишитися вірним, правдивим і відданим. Тоді він з упевненістю може просити Бога прийняти його з милістю. Маючи такі стосунки, він приноситиме Богові "плід уст". Саме устами ми приносимо хвалу. Сила зосереджена в м'язах ніг. Тому "плід уст" означає силу уст (Євреїв 13:15). Це показує, що не дивлячись на протидію світських урядів, слуга Єгови, маючи Боже схвалення, увійшов у "радість Господа" і віддає всю свою силу, щоб прославляти Його.

Написано: "Там де немає видіння, народ гине" (Прип. 29:18). Жоден із тих, кого нині навчає Бог, не має жодної поважної причини залишатися у темряві. Проте непокірні релігійністи не матимуть видіння правди. Ті, хто відмовляється бачити правду, яку Бог дає Своему народові, неминуче впадуть. Єгова посилає Свої "блискавиці" з храму для Своїх вірних свідків. Вірним даровано привілей бачити Його наміри. Те, що вони нині бачать, — не міраж. Вони бачать правду такою, як Бог її відкриває, розуміють її, радіють дедалі яснішому світлу розуміння Біблії та віддають всю славу Богові, її Авторіві.

Одного разу, в давнину, ізраїльтяни опинилися в пустелі без води. Вони страждали від спраги. Тоді Бог наказав Мойсееві вдарити жезлом по кременистій скелі, і з неї рясно потекла вода, у великій кількості, таким чином Бог виявив Свою присутність серед Свого народу. Тому в Псалмі 114:7, 8 сказано: "Тремти, земле, перед Господнім лицем, перед лицем Бога Якова, що скелю обертає в озеро водне, а кремінь на водне джерело!" У пустелі цього світу, де існує велика спрага за правдою, Бог тепер виявляє Свою присутність. Він змусив правду рясно текти через Свою організацію для добра тих, хто присвятив себе Йому. Бачачи прояв Його присутності та Його любляче піклування, вірні свідки Єгови співають Йому хвалу.

Деякі з тих, хто стверджує, що посвятили себе Господу Богу, докоряють своїм братам-християнам за те, що вони різко висловлюються проти лицемірного духовенства "християнства". Святе Письмо ясно говорить, що ці релігійні діячі є дітьми диявола, який є ворогом Божим. Священнослужителі є ворогами Бога, тому що вони зневажають Його ім'я. Вороги Бога повинні стати ворогами Його слуг. Справжня дитина Бо-

жа вважає ворога свого Батька своїм власним ворогом. Перебуваючи повністю на боці Господа, справжні слуги Божі ненавидять беззаконня, тих хто робить беззаконня і тих, хто виступає проти Бога Єгови. "Чи я не ненавиджу тих, Господи [Єгово], що ненавидять Тебе? І чи не засмучений я тими, що повстають проти Тебе?" (Пс. 139:21, Короля Якова). Ніхто не може належним чином співати хвалу Богу Єгови та Його Урядові і при цьому, навіть, пасивно виявляти прихильність чи пошану ворогові. Будь-яка зневага на ім'я Бога Єгови - це отруйна стріла, випущена проти Його слуг і свідків.

Про бунт та прихильність до ворога написано: "Бо бунт, як гріх чаклунства, а впертість, як беззаконня та ідолопоклонство. За те, що ти відкинув Господнє Слово, то Він відкинув тебе, щоб ти не був царем" (1 Самуїла 15:23, Короля Якова). Чаклунство, згадане тут, для того щоб Божі слуги могли отримати з цього науку. Чаклунство, це звернення до ворога за порадою, тоді як бунт — це свідомо діяльність, яка суперечить волі Божій. Впертість у неприйнятті волі Єгови така ж огидна, як ідолопоклонство, бо вона є проявом егоїстичного опору Божому наміру. Бог виявляє милість до тих, хто щиро намагається Йому служити. Сьогодні Він робить ясним

шлях для тих, хто прагне прославити Його ім'я. Такі не шукають і не бажають схвалення жодного Божого ворога. Вони твердо стали на бік Єгови та Його Теократії й співають Йому хвалу. Будь-яка спроба встановити мир із релігійністами, які є синами сатани, означає змову з ворогом і практикування чаклунства та бунт. А це вже є зрадою Єгови, Богові й Батькові нашого Господа Ісуса Христа.

Через Мойсея Єгова дав Своєму завітному народові Свої заповіді. І тоді Мойсей сказав: «І буде нам праведність у тому, коли будемо пильнувати виконувати всі ці заповіді перед лицем Господа, Бога нашого, як Він наказав нам» (Повт. Зак. 6:25). Праведність — це не лише дотримання Божого закону. Справжня праведність — це мати Боже схвалення, яке дається тим, хто виконує Його волю від щирого серця. Слуга Божий не є праведним тільки тому, що через Ісуса Христа увійшов до Божої організації. Він має довести свою відданість Богові й коритися Його заповідям із чистого серця, і таким чином здобути Його схвалення. Якщо він буде старанним у цьому, то співатиме хвалу Всевишньому Богові. І це становить правильний напрямок — навіть якщо він суперечить стандартам і законам світських урядів.

ТЕОКРАТИЧНА АСАМБЛЕЯ

Війна — це не час забувати про Бога. Саме таку мету переслідують керовані демонами нацистсько-фашистські тоталітарні орди у своєму жорстокому поході, через усі країни, задля захоплення панування над світом — спонукати людей у гіркоті серця відвернутись від Бога. Такий наслідок був би для народів ще згубнішим, ніж фізичні руйнування і втрати, заподіяні злими агресорами. У ці часи випробування віри лунає урочисте застереження з натхненного Слова Всемогутнього Бога: "Нечестиві підуть у шеол, усі народи, що забувають Бога" (Псалом 9:17).

Тепер, як ніколи раніше в історії, кожен, хто шукає життя, миру і щастя, має звернутися до Всемогутнього Бога і докласти особливих зусиль, щоб здобути знання про Його намір, Його діла і Його волю. У цю найтемнішу пору світової історії Всевишній Бог і Його обіцяне Правління Праведності сяють як світло. У світлі — радість, і "світло сіється для праведного". Ми живемо в найважливіший період людської історії. Події, що мають силу змінити світ, уже близько. Це час особистого вибору — від нього залежить доля: благословення і радісне вічне життя або смерть навіки. Тож усі люди потребують світла й розуміння, щоб отримати правильне керівництво. Настав день, який давно передбачали й описували, урочисто і з захопленням, натхненні пророки. Тому, саме тепер, час збиратися разом, щоб у єдності вивчати Божу волю, виконувати її й таким чином здобути Його благословення й захист у часі знищення, що попереду. "Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той" (Євреїв 10:25).

Незважаючи на пануючий у світі безлад, відкривається незвичайна можливість для зібрання всіх, хто прагне Нового світу праведності. Бог Єгова завжди повідомляв Свій народ про те, що Він хоче, щоб вони робили. Він виявляє велику милість до всіх людей доброї волі, які шукають Його, і можливо, вони знайдуть Його. Спільне зібрання з Його народом — найвірніший шлях, щоб знайти Його. Читачі "Вартової Башти" знають, що Господь неодноразово використовував конвенції та асамблеї Свого народу, щоб відкрити їм Свої наміри. У ці небезпечні часи Єгови до вподоби, щоб Його свідки та люди доброї волі

зібралися цього року разом і склали плани подальшої діяльності, щоб ще більше людей доброї волі могли отримати потіху. Безперечно, попереду ще багато праці для тих, хто голодний і спраглий правди, бо не знаходить її в релігії. У міру того, як часи стають все більш грізними, а можливість свідчити про Царство зменшується, усі, хто уклали заповіт з Всемогутнім Богом, повинні шукати шляхи для просування інтересів Царства, яке є Єдиною Надією для людства. Саме з цією метою заплановано Теократичну Конвенцію на 18, 19 і 20 вересня 1942 року.

Щоб зробити це зібрання зручним для всіх читачів "Вартової Башти", воно відбудеться одночасно у 53 різних містах по всій території Сполучених Штатів, а також, за можливості, у низці закордонних країн. Вживаються заходи, щоб зв'язати всі ці американські міста між собою прямим дротяним зв'язком. У ці дні, коли важко долати великі відстані, завдяки тому, що зібрання будуть розкидані по всій країні, більше зацікавлених осіб зможуть взяти у них участь.

У цих безпрецедентних умовах кожному, хто прагне праведності та Божого правління, варто вже зараз спланувати свою участь в одній з 53 конвенцій, деталі яких будуть оголошені згодом. Немає нічого важливішого за зібрання і спілкування християнського народу в ці дні напружених розгубленості, коли людські серця зомлівають від страху перед тим, що гряде на світ. Жорсткий конфлікт за світове панування охопив тепер всі народи і поглинає їхню увагу, але ті, хто знайомий з наміром і пророцтвами Єгови, знають, чим він закінчиться. Такі люди — єдина надія для тих, хто прагне праведності.

Усі, хто прагне обіцяного Нового світу, "де живе праведність", повинні не тільки планувати свою участь, але й молитися до Всемогутнього Бога, з яким все можливо, щоб Його благословення зійшло на цю Асамблею. Просіть у молитві, щоб Він керував усіма приготуваннями, щоб Його ім'я було прославлено та звеличено. Асамблея — це дар великого Теократа. Вшануйте Його запрошення своєю присутністю, якщо це можливо. Плануйте вже зараз провести три повні дні п'ятницю, суботу та неділю, 18, 19 та 20 вересня, в одному з міст, де буде проходити конвенція.

ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД

У НЕЙТРАЛЬНІЙ ІРЛАНДІЇ

"Безперечно, ця країна (Ірландія; 93% римокатоликів), де релігія має таку міцну владу, є однією з головних твердинь диявола. Але "старий злодій" не має тут повної свободи дій, деякі з "інших овець" у Дубліні вже вириваються з його пазурів. Хочу розповісти про цілу родину: батько, мати, четверо дітей (від 7 до 13 років), їхня бабуся та ще одна подруга — усі вони стали на бік Теократії. Під час свідчення від дверей до дверей одна пані запросила мене до дому, прийняла книгу й була надзвичайно доброзичливою. Вона розповіла, що її чоловік дуже цікавиться Біблією, але незадоволений своїм власним розумінням Писання. Я домовився зайти до них наступної п'ятниці ввечері. Виявилось, що його інтерес вийшов далеко за межі звичайної цікавості. Коли перед ним почала розкриватися дорогоцінна біблійна правда, його радість не знала меж. Він сказав, що розуміння Божого наміру та перспектива повного встановлення Царства змінили його погляд на життя. Замість відчаю через майбутнє, тепер він відчуває щастя й неабияку радість. Він сам запропонував розповсюджувати "Вартову Башту", а згодом, у неділю вранці, почав брати участь у польовій службі. Його дружина, її мати та подруга, яка їх відвідала, іноді приєднувалися до вивчення, але для них вирішили організувати окреме заняття з піонеркою. Так і зробили — і тепер усі три жінки також стали на бік Теократії. Окрім бабусі, вся родина разом із подругою відвідали Теократичну конвенцію в Белфасті (1941), де троє дорослих уклали угоду із Богом через хрещення. Конвенція надихнула їх, і з того часу всі четверо їхніх дітей регулярно беруть участь у свідочстві".

ПІОНЕРКИ В БОЛСОВЕРІ, ДЕРБІШИР

"Їхня поява швидко привернула увагу району. Демони не забарилися й почали діяти через недоброзичливих людей. Їх виселили з найманого житла, а також забрали невеличке приміщення для зібрань, яке вони попередньо отримали. Вони одразу ж орендували кімнату при громадському закладі, але за кілька тижнів відвідувачі бойкотували той заклад, тому кімнату довелося залишити. Дівчата знайшли мебльований котедж за 10 шилінгів на тиждень і прожили там три місяці. Потім знову почалися неприємності, і їм дали повідомлення про виселення. Коли представник Товариства відвідав їх, він провів зразкові біблійні вивчення з двома "спеціальними" поліцейськими, після чого обидва відкрили свої

домівки для регулярних зустрічей і стали постійними і зацікавленими співтоваришами. Вони та їхні дружини, як очікується, твердо стануть на бік правди і вже підтримують трьох піонерок. Але противник знову став до справи: одну з дівчат, сестру Скотт, усунули з місця служіння і посадили до в'язниці, бо вона відмовилася залишити свою працю, дану їй Богом, і перейти на державну службу. Їй присудили два місяці ув'язнення. Це привернуло значну увагу громадськості, і люди почали чітко визначатися, на чийому вони боці. Багато хто відкрито заявив про свою дружбу. Місцевий фермер і його дружина, з якими вони проводили зразкові вивчення, сказали, що дівчата мають прийти і жити з ними, тепер у них багато друзів і вдосталь їжі. З Божої ласки вони були щедро поблагословлені. До них приєдналися щирі люди, перспективи створення життєдіяльної громади дуже обнадійливі".

ВИЯВЛЕНО В ШОТЛАНДІЇ

"З офісу нам надіслали кілька підписок на «Вартову Башту», із віддалених районів. Ми відвідали один із них. Ця жінка ніколи раніше не бачила свідків Єгови, але отримала примірник "Вартової Башти" з сусідньої ферми. Їй так сподобалось, що вона надіслала підписку. Вона говорила про це так, ніби сама вже була свідком Єгови. Тепер вона щотижня ходить ще далі, на іншу ферму вглиб сільської місцевості, де проводить вивчення "Вартової Башти" з жінкою, яка там живе. Ми також відвідали жінку, яка передала їй журнал, і виявили, що вона мала всі книжки, а також замовляла з Америки "Вартову Башту" та "Вісник Потіхи". Вона, понад п'ять років, не бачила жодного свідка Єгови, але сама давала свідочство, у віддалених місцях Шотландії. Вона з дочкою ходили по хатах і фермах, поширюючи отримані буклети".

ПІСЛЯ СУДУ, ВЕЛСТОН, ОГАЙО

"Я стояв на розі вулиці близько години, коли вирішив трохи відпочити, сівши на поруччя за пів кварталу звідти. Це була субота, після мого суду, на якому мене оштрафували на 25 доларів плюс судові витрати — за те, що я дзвонив у двері. На засідання прийшло багато місцевих жителів. Коли я відпочивав, почув, як хтось гукнув: "Гей ти! Ходи сюди, дай один із тих журналів". Коли я подав йому примірник, він сказав: "Я не вірю в твою клятву релігії, але в ній щось таки є, якщо все місто так збурилося, намагаючись зупинити її. Днями я був на твоєму суді, з

тобою явно обійшлися несправедливо". Він говорив далі, тож я записав його ім'я та адресу і домовився про повторний візит. Йдучи вулицею, він почав всім про це розповідати, показуючи журнал. Я завжди вважав, що на вулиці краще багато не говорити, а домовитися про візит додому — там нехай за мене говорить грамофон".

ПРОСВІТНИЦЬКА РОБОТА В ПІВНІЧНІЙ КАРОЛІНІ

"Коли я зустріла її кілька років тому у сільській місцевості, вона була найнеосвіченішою людиною з усіх, кого я знала. Чесно кажучи, вона навіть не знала, що живе в Північній Кароліні, відвідувала школу лише три місяці в житті і не вміла ні читати, ні писати. Зате в неї було палке бажання пізнати Господа та зрозуміти правду. Вона сідала якнайближче до мого грамофона й намагалася вловити кожне слово, але їй було дуже важко зрозуміти зміст. Водночас вона тяжко

працювала в полі, щоби мати змогу придбати літературу. Та все одно не могла її прочитати. Я вирішила присвятити їй багато часу та навчити її, що я і зробила. Я зробила для неї абетку, щоб вона переписувала її доти, поки не навчиться писати. Читати вона навчилася тоді, коли я подарувала їй грамофон і платівки, які вона могла слухати знову й знову, стежачи за словами у буклетах. Також я почала брати її на вивчення "Вартової Башти" та книги "Спасіння". Коли вона трохи зрозуміла правду, то не чекала запрошення на служіння, а сама попросила дати їй невелику територію поблизу свого будинку. Вона ходила багато миль. Коли почалася робота спеціальних вісників, вона одразу поставила собі мету: 175 годин і 50 повторних відвідувань. А коли отримала анкету від Товариства, її радості не було меж!"